ترجمہ

مشارق انوار الیقین

فی حقائق أسرار أمیر المؤمنین علیہ السلام

تألیف

الحافظ رجب بن محمد بن رجب البرسی الحلی

(المتوفی حدود ۸۱۳ ھ)

تحقیق و تصحیح

ترجمہ

لطیف راشدی - سعید راشدی

فصل

عمق حقیقت علی علیه‌السلام

از جمله خطبه‌های حضرت خطبه‌ای است که بعد از بازگشت از جنگ خوارج بیان فرمود و در آن بعد از حمد خداوند و صلوات بر محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله فرمود:

«أنا أوّل المسلمين، أنا أوّل المؤمنين، أنا أوّل المصلّين، أنا أوّل الصائمين، أنا أوّل المجاهدين، أنا حبل الله المتين، أنا سيف رسول ربّ العالمين، أنا الصدّيق الأكبر، أنا الفاروق الأعظم، أنا باب مدينة العلم، أنا رأس الحلم، أنا راية الهدى، أنا مفتى العدل، أنا سرج الدين، أنا أمير المؤمنين، أنا إمام المتّقين، أنا سيّد الوصيّين، أنا يعسوب الدين، أنا شهاب الله الثاقب، أنا عذاب الله الواصب، أنا البحر الذى لا ينزف، أنا الشرف الذى لا يوصف، أنا قاتل المشركين، أنا مبيد الكافرين، أنا غوث المؤمنين، أنا قائد الغرّ المحجلين، أنا أضراس جهنّم القاطعة، أنا رحاها الدائرة، أنا ساق أهلها إليها، أنا ملقى حطبها عليها.

أنا اسمى فى الصحف عالياً، و فى التوراة برياً، و عند العرب علياً، و إن لى أسماء فى القرآن عرفها من عرفها.

أنا الصادق الذى أمركم الله باتباعه فقال: ﴿و كونوا مع الصادقين﴾، أنا ثالح المؤمنين، أنا المؤذن فى الدنيا والآخرة، أنا المتصدّق راكعاً، أنا الفتى ابن الفتى أخوالفتى، أنا الممدوح ب ﴿هَل أتَى﴾، أنا وجه الله، أنا جنب الله، أنا علم الله، أنا عندى

علم ما كان و ما يكون إلى يوم القيامة، لا يدّعى ذلك أحد و لا يدفعنى عنه أحد، جعل الله قلبى مضيئاً، و عملى رضياً، لقننى ربى الحكمة و غذائى بها، لم أشرك بالله منذ خلقت، و لك أجزع منذ حملت، قتلت صناديد العرب و فرسانها، و أفنيت ليوثها و شجعانها، أيّها الناس، سلونى عن علم مخزون و حكمة مجموعة؛

من اولين مسلمان، اولين مؤمن، اولين نمازگزار، اولين روزه گيرنده، اولين جهاد كننده، و ريسمان استوار خداوند هستم. من شمشير پيامبر پروردگار جهانيان، تصديق كننده‌ى بزرگ، جداكننده‌ى بزرگ حق از باطل، دروازه‌ى شهر علم، رئيس بردبارى، پرچم هدايت، فتوا دهنده‌ى به عدالت، چراغ دين و من امير المؤمنين هستم.

من امام متقين، سيد وصيين، بزرگ دين، شهاب نافذ خداوند، عذاب دائمى خداوند و من دريايى هستم كه خشک نمى‌شود، شرافتى هستم كه توصيف نمى‌شود، قاتل مشركين هستم، نابود كننده‌ى كافران، من فريادرس مؤمنان، من رهبر بزرگ نيكوكاران، من دندان‌هاى تيز جهنم، من آسياب گردان جهنم هستم، من اهل جهنم را به سوى آن روان مى‌كنم، من در جهنم هيزم مى‌ريزم.

اسم من در صحيفه‌هاى قبلى عاليا است، و اسم من در تورات بريا است، و اسم من نزد اعراب على است، من در قرآن اسم هائى دارم كه عده‌اى آن را مى‌شناسند.

من همان صادقى هستم كه خداوند به شما دستور داده است از او پيروى كنيد. فرمود: «و كونوا مع الصادقين» من آن صالح از بين مؤمنين هستم، آن كسى هستم كه در دنيا و آخرت اذان گو است، آن كسى هستم كه در حال ركوع صدقه داد، آن جوان مرد پسر جوان مرد و برادر جوان مرد، من آن كسى هستم كه با سوره‌ى «هل أتى» مورد مدح قرار گرفته است. من وجه خداوند هستم، جنب خداوند، علم خداوند هستم. علم آن چه تا كنون اتفاق افتاده است و آن چه تا روز قيامت اتفاق خواهد افتاد را مى‌دانم، هيچ كس چنين ادعايى ندارد و هيچ كس نمى‌تواند اين ادعا

را از من دفع کند، خداوند قلب مرا روشنائی بخش قرار داده است، و اعمال مرا مورد رضایت قرار داده است، پروردگارم به من حکمت را تلقین کرده، و با آن به من غذا داده است. از وقتی آفریده شدم به خداوند شرک نورزیده‌ام و از وقتی که در حمل مادر قرار گرفتم بی تابی نکردم، من قهرمانان عرب و مبارزان آن‌ها را به قتل رساندم، شیرهای عرب و افراد شجاع آن‌ها را نیست کردم، ای مردم! درباره‌ی علم محرمانه و حکمت جمع شده از من سؤال بپرسید.»[1]

---

۱. نفحات الأزهار میلانی؛ ج۱۰، ص۲۱۳.